

et ganske andet efter afslutningen af den kolde krig, og at truslen om et konventionelt angreb – ikke udelukkelse af angreb – var usandsynligt inden for en årrække på 10 år.

Så jeg vil spørge ministeren, om vi vil få den redegørelse i Forsvarsudvalget, så vi kan være med til at se, om vi synes, problemet løses tilfredsstillende med redegørelsen og anbefalinger?

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har regeringen jo i vidt omfang indført en stil, hvor man træffer beslutninger, forud for at man gennemfører en undersøgelse. Derfor overrasker det mig, at man her vil have en nøjere redegørelse og så efterfølgende træffe en beslutning. Det ville måske i almindelighed være en god idé for regeringen.

Men lige netop i den her sag vil jeg sige: Hvad skal vi egentlig med yderligere undersøgelser? Jeg går ud fra, at ministeren kan bekræfte, at der ikke er behov for, at disse våben ligger ud i private hjem. Der er ikke nogen sikkerhedspolitisk begrundelse for det. Derfor må det vel være meget enkelt for ministeren at træffe den beslutning, at de fremover skal opbevares i depot.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Til hr. Søvnald: Jeg beder om, at der ikke bliver lagt mig noget i munden, som jeg ikke har sagt. Jeg sagde ikke, at jeg overvejede at tage våben fra hjemmeværnsfolkene. Jeg sagde udtrykkeligt, at jeg havde bedt Hjemmeværnskommandoen om en redegørelse, og så forholder vi os til det. Jeg forholder mig til det, og regeringen forholder sig til det, antagelig efter drøftelse med forligspartierne. Men mere sagde jeg ikke.

Lad mig dernæst sige til hr. Søvnald, at der jo er en utrolig forskellig tilgang til forskellige af verdens problemer, alt efter om man står i hr. Søvnalds position eller man står i min.

Det er rigtigt, at Forsvarskommissionen vedrørende trusselsbilledet konkluderede, at der var et varsel på op omkring 10 år – det skønnede man dengang – for et konventionelt angreb mod Danmark eller Danmarks allierede. Nu ved hr. Søvnald lige så godt som jeg, at f.eks. den 11. september sidste år måske kaster et nyt lys over hele situationen, så jeg mener, man skal være varsom med at drage for vidtgående konsekvenser af det, kommissionen dengang nåede frem til.

Men i øvrigt var det jo kendetegnende for kommissionens arbejde, at hr. Søvnalds holdning til hjemmeværnet og min og mit partis var ganske forskellig.

Kl. 16.25

Til hr. Albrechtsen om, hvorfor en nøje redegørelse, inden vi forholder os til problemet: Se, det er sådan, at regeringen og jeg lægger afgørende vægt på hjemmeværnets virke. Vi har at gøre med 60.000 mennesker, som på frivilligt grundlag uden løn udfører en meget bastant og væsentlig del af dansk forsvar. Skylder vi ikke dem at undersøge alle mulige vinkler, inden vi trækker en afgørelse ned over hovedet på dem? Det er regeringens holdning, og det er min.

Og jeg har allerede, også ved det svar, jeg gav hr. Søvnald, svaret på problematikken om behov. Nu vurderer vi situationen, når Hjemmeværnskommandoens svar foreligger.

Villy Søvnald (SF):

Det var nu ikke min hensigt at lægge forsvarsministeren ord i munden, som forsvarsministeren ikke har sagt. Jeg forsøgte sådan set, og det kan godt være, det ikke lykkedes, at videregive, at jeg syntes, der lå i hvert fald to informationer i det, forsvarsministeren redegjorde for. Den ene var, at man ville undersøge opbevaringen af ammunition og våben – man ville undersøge det – og det synes jeg er nyt i forhold til diskussionen indtil nu, hvor man jo i de tidligere tilfælde har afvist det. Nu undersøger man det, det synes jeg er et skridt videre, og det vil jeg sådan set godt kvittere for.

Det betyder vel, at det kan ende i en situation, hvor man konkluderer, at for at komme de her sager til livs er man nødt til at putte både våben og ammunition eller den ene af tingene i et centralt depot. Det formoder jeg at forsvarsministeren ikke vil udelukke bliver resultatet.

Den anden del af det var at skærpe optagelsesbetingelserne, så man forsøgte at sortere dem fra, der kunne risikere at komme ud i en lignende situation.

Sådan forstod jeg ministeren.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er der efterhånden mange ting, der bliver gennemført under påskud af, at det handler om bekæmpelse af terror. Jeg vil godt spørge ministeren, om ikke vi kan være enige om, at der ikke bliver bekæmpet noget mere terror, ved at der ligger en masse geværer rundt omkring i hjemmene. Jeg går ud fra, at vi kan være enige